

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicabile nu se lăpăzioază.

Prețul Inserțiunilor, după Invocări**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

O reformă radicală

Nu se cunosc încă planurile ministrului președintă austriac Hussarek cu raport la reformarea constituției în Austria, și prin urmare nici felul învărăturii lor asupra dualismului monarhie austro-ungară.

Împrejurările din Austria și învărăturile răsboiului au dovedit însă îndreptărea de a punе la cale o reformă de natură mai importantă.

Austria se compune din 17 provincii de ale coroanei. Provinciile sale sănt locuite de: nemți, cehi, poloni, ruteni, sloveni, italieni, români, — fără ca aceste popoare să fie recunoscute ca naționalități. De aci au urmat multele nemulțumiri și neorânduri în viața politică austriacă.

Fiecare din popoarele numite se luptă pentru a obține că mai mult drepturi pentru sine, pe socoteala minorităților din cunare provincie.

Cehii se intăreg destul de rău cu nemții din Boemia. În Sfârșit elementul german ar vrea să fie preferit slovenilor, care sănă mai puțini. Cei din Carinția ar voi și ei să propăsească pe socoteala italiană și germană; iar aristocrații poloni pe socoteala rutenenilor, cu caru nu se năvrăesc nici români Bucovinei.

Urmează de aici, că elementele nemulțumite au făcut și fac inversua opozitia tuturor slăpăărilor austriece.

Oamenii luminăți, cu vederi politice mai largi, de multă vreme caută mijloacele potrivite pentru curmarea neînțelegerilor între popoarele Austriei.

Governelui actual Hussarek va încerca să facă pace între naționalități,

organizând — pe lângă toate demnitările — statul pe temelii autonomiei acestor popoare.

Fiecare naționalitate, în cercul său de lucrare, se va îngrijii de afacerile sale administrative și culturale; iar problemele mari de politică externă, financiară, economică și militară ar cădea în sfera de lucru a Reichsratului.

Acesta ar fi felul reformelor, ce se pregătesc în Austria, de reprezentanții cel mai alăzi ai popoarelor sale, sub conducerea profesorului Lammasch, un bărbat care știe să cumpeănă situația.

De sine înțeles, că cercurile hotărătoare politice ale statului ungarian primesc cu nu puțină ingrijorare veștea despre planurile de organizare federală din Austria.

Reforma însă, considerată ca afara internă a Austriei, vor căuta să respecte hotările de astăzi ale jărilor coroanei Sfântului Stefan.

Distinși cu ordinul Maria Terezia

— Un român decorat —

Maistretă Sa monahul Carol, cu ocazia zilei sale naștere, a conferit și în anul acesta mai mulți ofițeri ordinul militar Maria Terezia, ca recunoștință pentru atitudine îndeobște succesoasă, dovedită în fața dușmanului.

Este cea mai înaltă decorație militară, ce poate căștiga oricare ofițer, fără deosebire de rang sau naștere.

In primile zile ale domniei Sale, suroranul noștru a distins mai întâi pe arhinecule Frideric cu mareea cruce a ordinului Maria Terezia.

In anul trecut s-a acordat acest ordin, în gradul de comandor, arhimeților: arhimețul Iosif, generalilor Danki, Hermann Kőves și Arz; afară de acestia, 20 de ofițeri.

FOIȘOARA**Inimioara**— Povestire de J. Claretie —
(Urmare)4
VI

— «Avem onoarea să vă mulțumim, domnilor și doamnelor», zise înclinându-se împresurul.

Lumea pleca, luminiile începuseră să fie stânse, leșină aproape toți. Numai Petre Pomeroiu rămase ca jinții pe loc, uitându-se mereu la Kadja, care părea că-și uitașe și își socotea căstigul.

Totuș, și li aruncă o ultimă privire, zimbindu-i în clipă când și dânsul fu nevoie să plece.

Pomeroiu, în noaptea aceea instelată cu luna plină, care bătea în undele canăurilor, făcându-le să pară de argint topit, când se posentă în stradă, începuse a merge drept înainte, fără să știe încotro. Nu vedea nimic alta decât chipul frumoasei feti, care cu căteva clipi înainte îl legănaște trupul mădios înaintea lui, înaintea tuturor spectatorilor.

În viață lui nu mai văzuse așa frumusețe, în viață lui! Și ea? Cu ce ochi se uitase la el în clipă când li dădușe cheia!

O auzea întrebându-l:

— «Și inima?»

O, Doamnel și inima, vezi bine, și iinima, și buzele și tot ce ar fi vrut el. Tot i-ar fi aruncat la picioarele ei, frumosul Kadja. Făcuse bine că și-o cprise cuțitul de Sheffield; dar, cu toată asta, dacă e i-ar fi cerut, cu drag i-ar fi dat! O auzen cum li mulțumește drăgașă, îl revede ochii frumosi, codul negri ca murele, pieptul ca vălurile în care se învâluie zânele. Nici nu mai începea îndocală; era o zâna, Kadja aceea! Curat zâna, sau o prinjește din povestă, ca acelea de care li pomenește de atâteaori bătrânum păstor. Ștă el că și zânele se mărăști după pământeni. Asa-i povestise bătrânuțul.

— Oh! Ce rai i-ar fi părut viața, dacă ar fi putut să ia de sojde pe frumoasa Kadja, Dumnezeule mare! Să trăiască cu ea alături la Pléin.

— Ai inebnut, bătăie, îz zicea el singur; să te așe pe tine o fată de emir! Nu cumva și-o rămânește mintea în baracă ei?

Minteasă! De-ar fi numai atât!

Și mintea, și inima!

Pomeroiu mergea, mergea în neșire, trecând pe lângă o troială, la o răspântie. Era o statie a sfintei Fecioare, patrona marinilor; la dreapta și la stânga ei ar-

teri au primit crucea de cavaleri ai ordinului.

Conform statutelor ordinului Maria Terezia, cei primi în calitate de cavaleri sănt admisi în sirul nobililor și pot cere să fie însemnată la rangul de *baron*, care li se acordă fără taxă.

In anul curent sănt decorati, cu crucea de cavaler al numitului ordin, 12 ofițeri, ale căror fapte vîțejite datează, în ceea mai mare parte, din primele luni ale răsboiului purtat cu Sârbia și Rusia.

Intre ofițerii distinși se află și de Ioan Boeriu de Polichna, general-major I p., căruia i se acordă crucea de cavaler al ordinului Maria Terezia, pentru partuirea vîțejelor manifestată în 23 August 1914 în fața dușmanului în lupta della Polichna.

Dinistrul general român este fătu al jării Oltului (de nastere din comitatul Făgăraș) și a căstigat lupta della Polichna în calitate de colonel, în armata lui Danki, fiind comandant al regimentului de infanterie Nr. 76.

In checiunea scoalelor

Unul dintre redactorii ziarului *Az Est* a fost primul săptămâna trecută în Budapesta din partea I. P. St. Sale arhiepiscopal și mitropoliticul nostru Vasile Mangra, care i-a făcut, în checiunea trecerii la stat a scoalelor românești de la hotările următoare declarări:

— Contele Apponyi hotărăse în anul trecut statificarea tuturor scoliilor românești afiliale la hotărul jării din România, motivând aceasta cu faptul că în timpul răsboiului cu România parte dintre preoții și invățătorii români nu au avut credință în victoria nostră și au abandonat posturile. În ceea ce privește școala românească de la Hotările următoare declarări:

— Contele Apponyi hotărăse în anul trecut statificarea tuturor scoliilor românești afiliale la hotărul jării din România, motivând aceasta cu faptul că în timpul răsboiului cu România parte dintre preoții și invățătorii români nu au avut credință în victoria nostră și au abandonat posturile. În ceea ce privește școala românească de la Hotările următoare declarări:

— Nu știu sigur; pe cât am aflat însă, ministerul și îl numi învățători și statul pe vre-o 300 dintră invățători noștri.

— A conferat L.P.S. Vostră în această checiune și cu ministrul cultelor contele Zichy?

— Da, și contele Zichy nu a declarat în repetate rânduri, și apără și făță de episcopul Ioan Papp din Arad și Miron Cristea din Caraș-Severin, că aprobă cu totul măsurile luate de fostul ministru Apponyi și le va pună în aplicare. În răspuns că statul poate aplica cu forță legea; noi însă, ca truini săpută românește, nu aprobăm măsura și vom privi de datoria noastră apărarea acestor scoale.

Nu pot spune ce am conferat cu prim-ministrul. Numai ată, pot zice, că mi-a făcut asigurări linistitoare. Ceeace mi-a înțără părere, că prim-ministrul este bărbat de stat înțelept.

deau luminări, a căror lumină se risipă dulce, pe chipul Maicii Domnului.

Pomeroiu se închină și se apropii să-i sărute picioarele.

Doamnel Cé bine semăna Sfânta Fecioară cu Kadja!

Pomri mai departe, intră și ieșă din oraș, până se pomeni din nou în fața bărcelor, care fusese atât de luminată mai înainte, și acum părăsește cu lămpile stânește.

Nici lumină, nici muzică! Ce trist se părăcea acum totul tânărului, trist de moarte.

Prin pânză nu mai răsbătea, decât cu lumeni foarte slabă.

Pomeroiu auzi înăuntru voici, se apropi de baracă, să adă mai bine, căci desușe printre celelalte voici pe a Kadjei.

Era acolo, ea, Kadja cea frumoasă, dincolo de până veche a bărcelor. Petre putea să-și lipescă ochii de jesătură rară și să vadă pe fată emirul!

Se apropie că pută mai mult, și rămasse încremenit, înima încrește și tremura, a-i bată repeđe, ca înima unei păsărele ajunsă în manice cuivă. Oare visă? Auza pe Kadja, care vorbea cu Maltezu, cu impresurul:

— «Adevărat că era foarte drăguț

Bretonul; și ce nostrim, nostrim, când a dat drumul în tamburină giuvaerul acestuia!

Era cu putință? Vorbea de el, de Pomeroiu? Se găndeai la el, cum se găndeai și el la ea, în aceeașă clipă! Va să zică nu-l uitase!

Maltezu, întâi cu voce surdă, bodo-gândind, apoi din ce în ce mai acră, mai furioșă, îl răspunse:

— «Ia ascultă! să-ți facă plăcere să-ți dai naibe, să-ți uiți, pe Bretonul tău! Dacă vrei să petreci, dacă vrei să cocheti și ca aici, ca în Quimper, o să ai face cu mine!

— Ce spui, fratel!

— Am să avăr în canal, giuvaerul tău „de la Jersey, dacă-ni fac pe sentimentă; te previn!

Tonul devine din ce în ce mai aspru, mai agresiv; era un amestec de accent oriental, de limbagiu de mahala. Levantul numără să fi stat în fața Kadjei, — deosebit de căinături!

— «Ei bine! încearcă-te numai să mi-ți sei, și-ți sparg pharuri asta în cap! și se răstă Kadja.

In acelaș timp, amestecat cu sgomotul de fururi și tacănumuri (artiştili măncan)

